

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Arnhem

Bestuursrecht

zaaknummer: NL22.2244

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 21 juni 2022 in de zaak tussen

, eiseres (gemachtigde: mr. R. Balkenende),

en

de staatssecretaris van Justitie en Veiligheid, verweerder
(gemachtigde: mr. L. Rog).

Procesverloop

In het bestreden besluit van 7 februari 2022 heeft verweerder de aanvraag van eiseres tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen als kennelijk ongegrond.

Eiseres heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

De rechtbank heeft het beroep, samen met de zaak NL22.2245, op 8 juni 2022 op zitting behandeld. Eiseres is verschenen, bijgestaan door haar gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

Inleiding

1. Eiseres stelt van Oegandese nationaliteit te zijn en te zijn geboren op 2 november 1982.
2. Eiseres heeft eerder een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft deze aanvraag bij besluit van 27 april 2020 afgewezen. Tegen dit besluit is geen rechtsmiddel aangewend.
3. Op 15 juli 2020 heeft eiseres opnieuw een aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Naar aanleiding van die aanvraag heeft verweerder het bestreden besluit genomen. Eiseres legt aan deze aanvraag ten grondslag dat zij in de eerste procedure moeite had zich te uiten over haar homoseksualiteit vanwege haar culturele achtergrond, maar dat zij zich nu vrijer voelt om over haar gevoelens te praten. Zij heeft in zoverre een identiteitsgroei doorgemaakt. Deze identiteitsgroei heeft zij met enkele verklaringen en een video onderbouwd.

3.1. Verweerder heeft de aanvraag van eiseres afgewezen als kennelijk ongegrond, omdat eiseres met de nieuw geachte elementen haar homoseksualiteit ten opzichte van de eerste procedure niet aannemelijk heeft gemaakt. Daarbij heeft verweerder vastgesteld dat de gestelde identiteitsgroei van eiseres geen nieuw element is, omdat eiseres met haar verklaringen onvoldoende inzicht heeft gegeven in hoe en waarom ze deze identiteitsgroei heeft doorgemaakt.

Heeft verweerder de nieuwe elementen en bevindingen correct vastgesteld?

4. Eiseres betoogt dat verweerder niet heeft onderkend dat het nieuwe element in deze procedure is dat zij een identiteitsgroei heeft doorgemaakt. Eiseres stelt dat zij zich ten opzichte van haar eerste asielprocedure heeft losgemaakt van persoonlijke belemmeringen om te verklaren. Ter onderbouwing hiervan heeft eiseres verschillende verklaringen van gelijkgestemden en lhbt-organisaties overgelegd en gewezen op haar deelname aan de video van Out & Proud African LGBTI (OPAL), die is gepubliceerd op een Oegandese Facebookpagina. Verweerder heeft de stukken en de identiteitsgroei ten onrechte los van elkaar beoordeeld.

4.1. Verweerder stelt zich op het standpunt dat de gestelde identiteitsgroei niet kan worden aangemerkt als nieuw element. Eiseres heeft met haar verklaringen geen inzicht gegeven in wat er in het kader van deze identiteitsgroei sinds de eerste procedure precies is gebeurd en blijft daarover in algemene bewoordingen steken, ook nadat zij daarop door de hoornmedewerker gewezen is.

4.2. Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat verweerder bij een opvolgende aanvraag eerst kijkt of deze ontvankelijk is (stap 1). Daarvoor is vereist dat de aanvrager aan zijn aanvraag nieuwe elementen of bevindingen ten grondslag legt (fase 1 van stap 1) die de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maken (fase 2 van stap 1). Is de aanvraag ontvankelijk, dan vindt een inhoudelijke beoordeling plaats (stap 2).¹

4.3. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder onvoldoende inzichtelijk gemaakt waarom de gestelde identiteitsgroei van eiseres niet kan worden aangemerkt als nieuw element. Eiseres heeft in hoofdzaak aan haar opvolgende aanvraag ten grondslag gelegd dat zij een identiteitsgroei heeft doorgemaakt en dat deze identiteitsgroei (mede) kan worden afgeleid uit de overgelegde stukken, zoals een video van OPAL² en brieven van verschillende organisaties waaruit volgens eiseres blijkt dat zij bij deze organisaties actief is.³ Dit volgt eveneens uit de correcties en aanvullingen op het gehoor en uit de zienswijze. Verweerder heeft de identiteitsgroei echter, zo blijkt uit het bestreden besluit, slechts beoordeeld aan de hand van de verklaringen van eiseres en van de overgelegde stukken steeds apart beoordeeld of deze zijn aan te merken als nieuw element. Verweerder heeft daarbij onvoldoende onderkend dat de overgelegde stukken waren bedoeld ter onderbouwing van de gestelde identiteitsgroei en niet ter onderbouwing van haar homoseksuele geaardheid. De omstandigheid dat eiseres tijdens het gehoor over haar identiteitsgroei in algemene bewoordingen en daardoor onvoldoende heeft verklaard, kan daarom ook niet zonder meer de conclusie dragen dat geen sprake is van een nieuw element dat de kans op internationale bescherming groter maakt. Deze omstandigheid laat namelijk

¹ HvJEU 10 juni 2021, ECLI:EU:C:2021:478, r.o. 34-36, 50 (*LH*). Zie ook ABRvS 26 januari 2022, ECLI:NL:RVS:2022:208, r.o. 5.2.1.

² Zie ook verslag gehoor opvolgende aanvraag, p. 4.

³ Zie ook verslag gehoor opvolgende aanvraag, p. 9-10.

onverlet dat een dergelijke identiteitsgroei wel (mede) zou kunnen blijken uit de inhoud van de verklaringen en de video van OPAL. Dat de verklaringen zelf niet nieuw zijn, doet daaraan niet af. De verklaringen waren immers niet bedoeld als nieuw element op zichzelf, maar als onderbouwing van een ander (nieuw) element, namelijk de gestelde identiteitsgroei. Het had daarom op de weg van verweerder gelegen om de gestelde identiteitsgroei van eiseres te beoordelen tegen de achtergrond van de verklaringen van eiseres, overgelegde stukken en video in onderlinge samenhang, en niet slechts aan de hand van de verklaringen tijdens het gehoor. Het betoog slaagt en het beroep is reeds hierom gegrond.

Stelt de rechtbank de hoogte van de dwangsommen vast?

5. In artikel 1 van de Tijdelijke wet opschorting dwangsommen IND is bepaald dat de artikelen 4:17 tot en met 4:19 en 8:55c van de Awb niet van toepassing zijn op besluiten op aanvragen om het verlenen van een verblijfsvergunning asiel. In de uitspraak van 24 maart 2022 heeft de meervoudige kamer van deze rechtbank en zittingsplaats deze bepaling in stand gelaten voor zover deze betrekking had op het niet kunnen verbeuren van bestuurlijke dwangsommen.⁴ Daarom geldt deze bepaling nog steeds en stelt de rechtbank geen bestuurlijke dwangsommen vast. De enkele omstandigheid dat zittingsplaats 's-Hertogenbosch hierover anders heeft overwogen,⁵ is geen reden voor een ander oordeel.

Conclusie

6. Verweerder heeft het besluit ondeugdelijk gemotiveerd. Het beroep is gegrond en de rechtbank vernietigt het bestreden besluit. De rechtbank ziet geen aanleiding om de rechtsgevolgen van het besluit in stand te laten of zelf in de zaak te voorzien, omdat verweerder aan de hand van de overgelegde stukken opnieuw zal moeten beoordelen of de identiteitsgroei door eiseres voldoende aannemelijk is gemaakt. Deze beoordeling is voorbehouden aan verweerder. De rechtbank zal het bestreden besluit daarom vernietigen en verweerder opdragen om een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

6.1. Omdat het beroep gegrond is, moet verweerder de proceskosten vergoeden. Die kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde verleende rechtsbijstand vast op € 1.518,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 759,- en een wegingsfactor van 1).

⁴ Rb. Den Haag (zp Arnhem) 24 maart 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:2641.

⁵ Rb. Den Haag (zp 's-Hertogenbosch) 22 april 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3776; Rb. Den Haag (zp 's-Hertogenbosch) 22 april 2022, ECLI:NL:RBDHA:2022:3777.

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de dag van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiseres tot een bedrag van € 1.518,-.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.J.H. Boerhof, rechter, in aanwezigheid van mr. S.J.B. ter Beke, griffier.

De uitspraak is uitgesproken in het openbaar en bekendgemaakt op:

21 juni 2022

Mr. G.J.H. Boerhof
Rechter
Rechtbank Gelderland

De griffier is verhinderd
te ondertekenen

Documentcode: DSR20973637

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State binnen één week na de dag van bekendmaking.